

Ο μονόλογος του κορωνοϊού: «Ήρθα για να σταματήσω τη μηχανή, επειδή εσείς δεν βρίσκετε το χειρόφρενο»

από το lundimatin

μετάφραση από τα γαλλικά: Θεόφιλος Βανδώρος

Αγαπητά ανθρώπινα όντα, σταματήστε να κραυγάζετε με γελοίες ιαχές πολέμου. Μη στρέψετε τις εκδικητικές ματιές σας εναντίον μου. Σβήστε τα μαβιά χρώματα του τρόμου με τα οποία ζωγραφίζετε το όνομα μου. Όλοι εμείς, τα βακτήρια και οι ιοί, από τα βάθη του μικρόκοσμου, είμαστε η αληθινή συνέχεια της ζωής πάνω στη Γη. Χωρίς εμάς δεν θα είχατε δει ποτέ το φως της ημέρας, δεν θα είχε καν δημιουργηθεί το πρώτο σας κύτταρο.

Είμαστε οι πρόγονοι σας, με τα ίδια δικαιώματα όπως οι πέτρες και τα φύκια και σίγουρα πολύ περισσότερα από τους πιθήκους. Βρισκόμαστε όπου είστε κι εσείς και όπου δεν έχετε φτάσει ακόμα. Εάν είστε ικανοί να αντιληφθείτε στο σύμπαν μόνο ό, τι σας μοιάζει, τόσο το χειρότερο για εσάς!

Όμως, επιτέλους, σταματήστε να λέτε πως είμαι εγώ που σας σκοτώνω. Δεν πεθαίνετε από τη δραστηριότητα μου στους ιστούς σας, αλλά από την απουσία περίθαλψης και φροντίδας εκ μέρους των ομοίων σας.

Εάν δεν ήσασταν τόσο άπληστοι σαν αρπακτικά μεταξύ σας, όπως είστε και με όλα όσα ζουν πάνω σε τούτο τον Πλανήτη, θα είχατε αρκετά κρεβάτια, νοσοκόμους και αναπνευστήρες για να καταφέρετε να επιβιώσετε μετά από τις καταστροφές που προκαλώ στους πνεύμονες σας.

Εάν δεν στοιβάζατε τους ηλικιωμένους στους οίκους του θανάτου

και τους αρτιμελείς στα τσιμεντένια κλουβιά, δεν θα είχατε φτάσει ως εδώ.

Εάν δεν είχατε μετατρέψει όλη την επιφάνεια της Γης που μέχρι χθες ήταν πλούσια σε ζωή, χαοτική, πυκνοκατοικημένη με λαό ή μάλλον με λαούς, σε μία τεράστια έρημο της μονοκαλλιέργειας της Ομοιομορφίας και του Ακόρεστου, ποτέ δεν θα μπορούσα να εφορμήσω στην παγκόσμια κατάκτηση των λαιμών σας.

Εάν δεν είχατε καταντήσει σχεδόν όλοι σας, από την αρχή ως το τέλος του περασμένου αιώνα, πλεονάζοντα αντίγραφα μίας μοναδικής και ανούσιας μορφής ζωής, δεν θα ετοιμαζόσασταν να πεθάνετε μοιρολατρικά σαν τις μύγες μέσα στο ζαχαρόνερο του πολιτισμού σας.

Εάν δεν είχατε καταστήσει τους χώρους σας τόσο άδειους, τόσο διάφανους, τόσο αφηρημένους, να είστε βέβαιοι πως δεν θα μπορούσα να εξαπλωθώ με την ταχύτητα ενός αεροσκάφους.

Έρχομαι να εκτελέσω την ποινή που μόνοι σας είχατε εδώ και καιρό αναγγείλει στους εαυτούς σας. Να με συγχωρείτε αλλά εσείς είστε, απ' όσο γνωρίζω, που ανακαλύψατε τον όρο "Ανθρωπόκαινος" εποχή. Εσείς απονεύματε στους εαυτούς σας όλη την τιμή της καταστροφής και τώρα που ολοκληρώνεται είναι πολύ αργά για να την αποποιηθείτε. Οι πλέον τίμιοι ανάμεσα σας το γνωρίζουν καλά: δεν έχω άλλον συνεργάτη από την ίδια σας την κοινωνική οργάνωση, την τρέλα της "μεγάλης κλίμακας" και της οικονομίας της, τον φανατισμό του συστήματος. Μόνο τα συστήματα είναι "ευάλωτα". Τα υπόλοιπα ζουν και μετά πεθαίνουν. "Ευάλωτο" είναι εκείνο που σκοπεύει στον έλεγχο, την επέκταση και την τελειοποίηση του. Κοιτάξτε με καλά: είμαι το αντίθετο του θανάτου που κυριαρχεί.

Σταματήστε λοιπόν να με υβρίζετε, να με κατηγορείτε, να με καταδιώκετε. Σταματήστε να φανατίζεστε εναντίον μου. Όλο τούτο είναι παιδαριώδες. Σας προτείνω μία μεταστροφή οπτικής: υπάρχει μία νοημοσύνη εμμενής στη ζωή. Δεν υφίσταται καμία ανάγκη να αποτελείς ένα αντικείμενο για να διαθέτεις μνήμη ή

στρατηγική. Καμία ανάγκη να είσαι κυρίαρχος για να αποφασίζεις. Τα βακτήρια και οι ιοί επίσης μπορούν να προκαλέσουν βροχή και ξαστεριά. Συνεπώς, αντιμετωπίστε με περισσότερο ως σωτήρα παρά ως νεκροθάφτη.

Είστε ελεύθεροι να μην με πιστέψετε, όμως ήρθα για να σταματήσω τη μηχανή στην οποία δεν βρίσκετε το χειρόφρενο.

Έφτασα για να εμποδίσω τη λειτουργία που σας κρατά ομήρους. Ήρθα για να αποκαλύψω την εκτροπή της “κανονικότητας”.

“Το να αναθέτουμε σε άλλους τη διατροφή μας, την ασφάλεια μας, την ικανότητα μας να φροντίσουμε για το επίπεδο της ζωής μας, ήταν μία τρέλα”... “Δεν υπάρχει όριο προϋπολογισμού, η υγεία δεν έχει τιμή”. Βλέπετε πώς προκαλώ γλωσσοδέτη στη γλώσσα και το πνεύμα των κυβερνώντων σας! Βλέπετε πώς σας τους επαναφέρω στο πραγματικό τους μέγεθος, τους άθλιους απατεώνες, που είναι και υπερόπτες! Βλέπετε πώς ξαφνικά αυτοκαταγγέρονται όχι μόνο ως περιττοί αλλά και επιβλαβείς! Δεν είστε γι’ αυτούς παρά μόνο τα υποστηρίγματα της αναπαραγωγής του συστήματός τους, δηλαδή λιγότερο ακόμα και από σκλάβοι. Ακόμα και το πλαγκτόν στη φύση το μεταχειρίζονται καλύτερα.

Πάντως προσέξτε, μην τους φορτώσετε με κατηγορίες, μην ποινικοποιήσετε τις ανεπάρκειες τους. Κατηγορώντας τους γι’ απροσεξία σημαίνει πως τους αποδίδετε περισσότερα από ότι τους αξίζει. Καλύτερα να αναρωτηθείτε πώς μπορέσατε να νοιώθετε άνετα τόσο καιρό, επιτρέποντας τους να σας κυβερνούν. Εκθειάζοντας τα πλεονεκτήματα της κινέζικης εκδοχής έναντι της βρετανικής, της ιμπεριαλιστικής-νομοϊατρικής ενάντια στην δαρβινιστική-φιλελεύθερη, σημαίνει πως δεν έχετε καταλάβει τίποτα ούτε από τη μία ούτε από την άλλη, από τον τρόπο της μίας όσο και τον τρόπο της άλλης. Από την εποχή του Κενέ*, οι φιλελεύθεροι πάντα εποφθαλμιούσαν με φθόνο την κινεζική αυτοκρατορία και ακόμα συνεχίζουν. Οι δύο εκδοχές είναι σιαμαίες αδελφές. Είναι γεγονός πως η μία σας περιορίζει στα πλαίσια του δικού σας συμφέροντος και η άλλη, για το συμφέρον της κοινωνίας, καταλήγει πάντα να συντρίβει τη μοναδική μη

μηδενιστική διέξοδο: να φροντίζετε τους εαυτούς σας, εκείνους που αγαπάτε και ό, τι αγαπάτε μέσα σε ένα σύνολο εντελώς άγνωστο. Μην επιτρέψετε σε εκείνους που σας οδήγησαν στην άβυσσο, να υποκρίνονται πως ενδιαφέρονται να σας βοηθήσουν να βρείτε διέξοδο: δεν θα κάνουν τίποτα άλλο από το να σας ετοιμάσουν μία κόλαση ακόμα πιο τελειοποιημένη, έναν λάκκο ακόμα πιο βαθύ.

Την ημέρα που θα έχουν την ευκαιρία, θα βάλουν το στρατό να περιπολεί ακόμα και στο Υπερπέραν.

Θα έπρεπε τουλάχιστον να με ευχαριστείτε! Χωρίς εμένα, για πόσο καιρό ακόμα θα παρουσιάζονταν ως απαραίτητα όλα αυτά τα αναμφισβήτητα που τώρα αναγγέλλεται ξαφνικά η ματαίωση τους; Η παγκοσμιοποίηση, οι διαγωνισμοί, η εναέρια κυκλοφορία, τα όρια του προϋπολογισμού, οι εκλογές, το θέαμα των αθλητικών αγώνων, η Ντίσνεϊλαντ, οι αίθουσες των γυμναστηρίων, ο μεγαλύτερος όγκος του εμπορίου, το εθνικό κοινοβούλιο, ο σχολικός εγκλεισμός, οι συναθροίσεις του πλήθους, η ουσία της εργασίας γραφείου, όλη τούτη η μεθυσμένη κοινωνικότητα που δεν είναι τίποτα άλλο από την αγχωμένη μοναξιά των μητροπολιτικών μονάδων: όλα τούτα επομένως έπαψαν να είναι αναγκαία μόλις εκδηλώθηκε το καθεστώς της αναγκαιότητας.

Ευχαριστείτε με για τη δοκιμασία της αλήθειας των επόμενων εβδομάδων: θα μπορέσετε να ζήσετε τη δική σας ζωή, χωρίς τις χιλιάδες υπεκφυγές, που βρέξει-χιονίσει, καθιστούν ανεκτό το ανυπόφορο. Χωρίς να το έχετε καταλάβει, ποτέ δεν είχατε εγκατασταθεί άνετα μέσα στην ίδια σας την ύπαρξη. Βρισκόσασταν ανάμεσα στα χαρτοκιβώτια της μετακόμισης κι εσείς δεν το γνωρίζατε. Από εδώ κι μπρος θα ζήσετε με τους δικούς σας. Θα κατοικήσετε στα σπίτια σας. Θα σταματήσετε να βρίσκεστε εν κινήσει στην πορεία προς το θάνατο. Ίσως να μισήσετε τον σύντροφό σας. Θα βρεθείτε στοιβαγμένοι μαζί με τα παιδιά σας.

Ίσως να σας έρθει η επιθυμία να τινάξετε στον αέρα όλο τον περίγυρο της καθημερινότητας σας.

Η αλήθεια είναι πως δεν ζούσατε σε αυτόν τον κόσμο, μέσα σε τούτες τις μητροπόλεις του διαχωρισμού. Ο κόσμος σας δεν ήταν πια βιώσιμος σε κανένα του σημείο παρά μόνο υπό την συνθήκη της διαρκούς φυγής. Ήταν τόσο μεγάλη η φρίκη, που έπρεπε να είστε διαρκώς σε κίνηση και περιτριγυρισμένοι από περισπασμούς. Και το απόκοσμο βασίλευε ανάμεσα στις υπάρξεις. Ευχαριστείτε με για όλα αυτά και καλώς ήρθατε στη Γη.

Χάρη σε μένα, για ένα απροσδιόριστο διάστημα, δεν θα εργαζόσαστε πια, τα παιδιά σας δεν θα πηγαίνουν σχολείο, και όμως θα είναι το εντελώς αντίθετο από τις διακοπές σας. Οι διακοπές είναι ο χώρος που πρέπει να επιπλώσετε με κάθε τίμημα, περιμένοντας την επιστροφή στην εργασία. Όμως, εδώ, εκείνο που ξανοίγεται μπροστά σας, χάρη σε μένα, δεν είναι ένα απροσδιόριστο διάστημα αλλά μία τεράστια πλήξη. Σας αδρανοποιώ. Τίποτα δεν σας βεβαιώνει πως ο μη-κόσμος θα επανέλθει. Όλος αυτός ο κερδοφόρος παραλογισμός ίσως να σταματήσει. Εφόσον δεν πληρώνετε, τι πιο φυσικό από το να σταματήσετε να πληρώνετε το ενοίκιο σας; Για ποιο λόγο να συνεχίσει κανείς να πληρώνει τις δόσεις στην τράπεζα μιας και δεν μπορεί, έτσι κι αλλιώς, να δουλέψει; Δεν είναι καθαρή αυτοκτονία τελικά, να ζει κανείς εκεί όπου δεν μπορεί να καλλιεργήσει ούτε ένα κήπο; Όποιος, όμως, δεν έχει πια χρήματα, δεν πρόκειται να σταματήσει να τρώει και όποιος έχει το μέταλλο έχει και το ψωμί. Ευχαριστείτε με: σας τοποθετώ εμπρός στη διακλάδωση που καθόριζε σιωπηλά τις υπάρξεις σας: την οικονομία ή τη ζωή.

Ήρθε η ώρα να επιλέξετε. Το διακύβευμα είναι ιστορικό. Είτε οι κυβερνήσεις σας επιβάλλουν το καθεστώς εξαίρεσης είτε εφευρίσκετε το δικό σας καθεστώς.

Είτε αντιλαμβάνετε τις αλήθειες που βγήκαν στο φως της ημέρας είτε βάζετε το λαιμό σας την αγχόνη. Είτε θα χρησιμοποιήσετε το χρόνο που σας δίνω τώρα, για να σχεδιάσετε τον κόσμο που θα ακολουθήσει με βάση τα μαθήματα της παρούσας κατάρρευσης, ή τούτος ο κόσμος θα ολοκληρώσει τη ριζοσπαστικοποίησή του. Η

καταστροφή σταματάει όταν σταματάει η οικονομία. Η οικονομία είναι η μάστιγα. Πριν ένα μήνα ήταν μόνο μία θεωρία. Τώρα είναι γεγονός. Κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει πόσοι αστυνομικοί, πόση εποπτεία, πόση προπαγάνδα, τι εφοδιασμός και πόσες ώρες τηλε-εργασίας θα χρειαστούν για να αντιμετωπιστεί.

Μπροστά μου, μην υποχωρείτε ούτε με πανικό ούτε με άρνηση. Μην υποκύψετε στις βιοπολιτικές υστερίες. Οι εβδομάδες που θα ακολουθήσουν θα είναι τρομερές, συντριπτικές, βάνουσες. Οι πύλες του θανάτου θα είναι ορθάνοιχτες. Είμαι το πιο καταστροφικό προϊόν της καταστροφικής παραγωγής. Έρχομαι να εκμηδενίσω τους μηδενιστές. Ποτέ άλλοτε η αδικία αυτού του κόσμου δεν θα είναι πιο κραυγαλέα. Έρχομαι να θάψω έναν πολιτισμό και όχι εσάς. Όσοι θέλουν να ζήσουν, θα πρέπει να προσαρμοστούν σε νέες συνήθειες, που θα είναι αποκλειστικά δικές τους. Η ευκαιρία της επανεφεύρεσης θα είναι να με αποφύγετε, αυτή είναι η καινούργια τέχνη των αποστάσεων. Η τέχνη του χαιρετισμού, όπου ορισμένοι ήταν αρκετά στραβοί ώστε να αντιληφθούν τη μορφή του θεσμού, δεν θα υπακούει πια σε κανένα πρωτόκολλο. Θα σφραγίζει τις υπάρξεις.

Μην το κάνετε αυτό “για τους άλλους”, για τον “πληθυσμό” ή την “κοινωνία”, κάντε το για τους δικούς σας. Φροντίστε τους φίλους και όσους αγαπάτε. Αναστοχαστείτε, ως αυτεξούσιοι, μία δίκαιη μορφή της ζωής. Δημιουργήστε πυρήνες ευζωίας, εξαπλώστε τους, τότε μόνο δεν θα μπορώ να σας βλάψω. Αυτό το κείμενο δεν είναι κάλεσμα στη μαζική επιστροφή της πειθαρχίας αλλά της εγρήγορσης Δεν είναι το τέλος της ανεμελιάς αλλά της αμέλειας. Ποιος άλλος τρόπος μου έμεινε για να σας θυμίσω πως η σωτηρία βρίσκεται σε κάθε κίνηση.

Έπρεπε να το αντιληφθώ: η ανθρωπότητα δεν αναρωτιέται παρά μόνο όσα είναι αδύνατον να μην αναρωτηθεί.

Στ Μ * – Ο Φρανσουά Κενέ (François Quesnay, 4 Ιουνίου 1694 – 16 Δεκεμβρίου 1774) ήταν Γάλλος οικονομολόγος και γιατρός,

ιδρυτής της σχολής των φυσιοκρατών και θεμελιωτής της πολιτικής οικονομίας. Γεννήθηκε στις 4 Ιουνίου του 1694 στο Μερέ (Méré), κοντά στο Παρίσι και ήταν γιος δικηγόρου.